

cu do tal zgorela vsa poslopja, živina in vse ostalo premoženje. Na pogorišču je drugi dan našel nesrečnež samo kup pepela in ogorkov... Muslimanski poslanci so se takoj obrnili brzojavno na g. ministra dr. Korošca za odpomoč. G. dr. Korošec je odredil najstrožjo preiskavo. Dal je zapreti vse krivce, okoli 20 oseb.

Tudi v drugih krajih Bosne so začeli pristaši samostojno-demokratske, Radičeve in drugih strank z ostudno gonjo in kruto silo nastopati proti muslimanom. Zakaj? Samo radi tega, ker so pristaši vladne stranke.

Ravno taki in ponekod še hujši slučaj se dogajajo zadnje tedne tudi v drugih krajih na jugu naše države. Ker naši nasprotniki ne morejo vreči vlade s svojim divjanjem, kričanjem in lažmi v narodni skupščini, skušajo na nasilni način in z lažmi priti do veljave in očrnuti sedanjo vlado.

In kaj so začeli nasprotniki sedanje vlade v Vojvodini? Zopet nasilje in laž! Na več mestih so na skrivnem poškodovali kraljeve slike in spomenike rajnega kralja. Krivdo pa mečejo na pristaše vlade, samo da bi očrnilli naše ministre in vladno večino pred kraljem in pred celo javnostjo.

Zalosna so taka sredstva v boju proti vladi. Vidi se pa, da merodajni činitelji na vse to nič ne dajo. Pisanje o padcu sedanje vlade, ki ga vsak dan lahko čitamo v »Jutru«, »Domovini« in drugih takih listih, nič ne pomeni.

Naša vlada je poskrbela za državni proračun, dobila bo v Angliji in v Ameriki veliko posojilo, naš denar bo dobil stalno vrednost, z novim letom stopi v veljavo boljši davčni zakon, oblastnim skupščinam se je dala možnost gospodarskega dela in na vseh koncih se naša vlada trudi, da popravi krivice, ki so jih prizadiale naši domovini prejšnje slabe vlade, v katerih so sedeli razni Pašiči, Pribečevići, Radiči, Žerjavi, Kristani in Puclji.

Zaupajmo v našo vlado, ona hoče uveljaviti red, mir, pravico in poštenje v državo! Proč z onimi strankami, ki sejejo samo sovraštvo, prepir, kruto nasilje in poboje!

POLITIKAI

»Kako je bilo v Ljubljani«, so vprašali možje pri posojilnični seji našega znanca gospodarja, ki je bil pretekli teden v Ljubljani na občnem zboru Zadružne zveze.

»Kakor je pač običajno na občnih zborih. Poročila in volitve. Toda vendar le je bilo nekaj posebnega. Najpreje to, da se je toliko delegatov zbralo. Bilo jih je nekaj tudi iz naših krajev, vendar zaradi oddaljenosti mnogi osebno niso prišli. To zanimanje za združno delo, to je veselo dejstvo! Vsi stanovi so bolj organizirani, kakor mi kmetje. Mi smo pač še na onem ozkosrčnem stališču, da smo si kmetje med seboj — konkurenca! Prodajamo živino drug drugemu, ali kaj drugega, pa že mislimo, da prodajalec sme mirno oskubiti tovariša! Ločeni vsak v svojem kotu živimo, imamo različne gospodarske prilike, celo različen pridelek, ki dobiva višjo vrednost, če je sosedov slabši itd.

Tako smo mi kmetje za medsebojno pomoč še najbolj neokretni!«

»Toda, poglej vendar naše posojilnice«, se je branil načelnik.

»Imaš prav! Naše posojilnice, ki jih imamo, so res nekaj silno dobrega za nas. Ali pa se vsi kmetje tega zavedajo? Ali ne nosijo svojega denarja v banke itd., češ, da ne bodo v domači vasi vedeli, da imam denar. Koliko več bi lahko še storile naše posojilnice, če bi kmetje tukaj vkup držali! Obresti bi ravno take dobil, denar imaš pri roki takoj, če ga potrebuješ, ker je posojilnica blizu. Okoličani pa bi lahko dobivali poceni posojila, kar zdaj ni vedno mogoče. Ta sklep smo napravili: Posojilnice naj imajo denar za kmeta, zato pa naj vsak kmet nalaga le v naše posojilnice!«

»To si prav povedale«, je pritrdil načelnik.

»Toda, to je še le ena polovica pljuč našega gospodarstva. Samo z enim delom se pač težko diha. Treba bo še nekaj drugega! Treba bo, da kmetje prenehamo biti grajzlarji in da postanemo velepridelovalci in veletrgovci s svojim pridelkom!«

»Kako bi to naredil, ko pa imam malo grunta«, je vprašal tretji v odboru.

»Sam tega ne zmoreš. Ali ti imaš nekaj grunta, jaz nekaj, ta nekaj itd., vse skupaj pa že nekaj nanese. Zemlje imamo kmalu dosti skupaj, če se nas združi na desetine in slotine. Pa recimo, da postavimo na trg vsi svoj krompir, gre takoj na vagone, ali svoje vino, živino, les. Za odprodajo naših pridelkov je treba, da stopimo skupaj, da si pomagamo med seboj. Naš pridelek je naš denar! Bolje ga bomo vnovčili, bolje bodo stale tudi posojilnice, ker bodo imele denarja dovolj. Kdo sedaj pri nas kupuje vino? Nemci! Kdo kupuje fižol, krompir? Židi! Kdo kupuje sadje? Mešetariji! Ali res ne bi znali mi sami naravnost onemu prodati, ki od nas blago potrebuje? Cene bi bile višje, dobiček višji! Toda kaj takega je mogoče delati le složno, vzajemno, le samo v združgah! Ali potrebno je, zelo potrebno!«

»Pa, kako si zamišljaš, da bi se to začelo«, je vprašal načelnik.

»Najpreje več pouka! Več združnega smisla in vzgoje! Potem pa je začeti s takimi združgami, ki so sigurne in ni prevelikega rizika. Recimo z vinarskimi. Ko se te vsaj malo vpeljejo, stopijo za njimi sadjarske, hmeljarske, živinorejske, lesne itd., kakor jih pač zahteva kraj in gospodarske razmere. Treba bo, da se bomo med seboj poučevali, prigovarjali, vstrajali in tudi žrtvovali. Med kmeti v Sloveniji, če hočemo svoje gospodarstvo dvigniti, moramo dobesedno uveljaviti geslo: »Eden za vse, vsi za enega!« V tem bo naša gospodarska in politična moč!«

POLITIKAI

V NAŠI DRŽAVI.

Narodna skupščina se sestane dne 26. aprila. Vlada je pripravila važne zakone, da jih poslanci premotrijo in sklenejo. Opozicija je opustila napovedovanje, da se bo vlada izpremenila, ker je že do sedaj bilo smešno, da je vedno napovedo-

vala, zgodilo pa se ni in se še ne bo tako hitro, ali vsaj ne po željah opozicije.

Zemljiški davek v razpravi. Finančni odsek razpravlja te dni o delokrogu in načinu dela onih komisij po občinah, ki bodo določale donos iz zemljišča, ki tvori podlago za zaračunanje zemljiškega davka po novem zakonu od 1. januarja 1929 dalje.

Skoro vsi kmetje oproščeni dohodnine že sedaj! Iz mnogih krajev dobivamo poročila, da za 2. četrtletje mnogi kmetje niso več dobili naloga, da plačajo najemnino. Vzrok je v tem, ker se je s prvim aprilom zvišala ona svota, ki se obdavči, od 6000 na 12.000 Din. Ze letos plačujejo dohodnino torej le veleposestniki in bogataši.

Na jugu še ni miru. V mestu Prilepu je na ulici razpočila bomba. Zadet pa ni bil nihče, ker ni bilo nikogar na cesti. Dognalo se je, da tudi posamezni na videz poštene ljudje uganjajo nered v Makedoniji, da potem v splošni zmešnjavi pridejo na svoj račun. Kmet pa je v Makedoniji drugače silno srečen. Saj ni čuda. Pred vojsko s Turki je bil navaden suženj. Zdaj ima zemljo, živino in je svoj gospod. Oni, ki delajo nemir po Makedoniji, so ljudje, ki so navajeni živeti od ropanja še iz prejšnjih časov, ko so se tudi skrivali pred vlastodržci. Zdaj so ti roparji in komitaši le še v službi onih, ki niso prijatelji naše države.

Naša pomoč Bolgarski. Ker je bolgarski narod zadela strašna nesreča, potres, ki v posebnih sunkih traja že 14 dni in je porušil na tisoče hiš, tudi naša država hiti na pomoč. Rdeči križ je že poslal svoje oddelke. Dr. Korošec je dovolil mnogim prehod na naše ozemlje. Pripravlja se velika organizirana pomoč ponesrečencem.

Radikali edini? Nezačudljivo so se že pomirili. Strah pred Vukičevićevim odgovorom jih je prevzel. Vukičević pa jim kljub pričakovanju ni odgovarjal. Aca Stanojevič je došel v Beograd in je verjetno, da je zopet upostavil edinost v stranki.

Hrvatski zastopniki za vlado. Zanimivo je, da gospodarski krogi na Hrvaškem hočejo dobiti stalen stik z vlado. Zato so uporabili priliko, da je pri vožnji skozi Zagreb se Vukičević pomudil v Zagrebu, kjer so se vršili politični razgovori. Zastopniki teh hrvaških krogov so prišli že v Beograd na pogajanja. Radič ve, če se to zgodi, da pojdejo drugi Hrvati v vlado, a ne on, da bo dolgo jedel — opozicijski grenki kruh. Tudi to mu ne bo nič pomagalo, da je najel ameriškega časnikarja, ki naj dela reklamo zanj, češ, da je le on zastopnik Hrvatov.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Turčija se boji Italije. Italija stega svoje prste posebno še po Mali Aziji, kjer pa seveda Turčija ne pusti kar tebi nič meje! Da se stvar ustavi, je angorska vlada poslala svojega ministra v Italijo, da sta se z Mussolinijem dogovorila, kako pogodbo bosta v tem oziru sklenila.

Nove politične goljufije na Madžarskem, ki jih je zagrešil ponarejevalec denarja Windischgrätz, so prišle na dan. Zdaj je ponaredil neke spise iz mirovne pogodbe, da bi s temi ponarejenimi listinami skušal doseči izpremembo madžarskih mej.